

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

3.Fkhar.184/2023/17. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, 2024. január 4. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A lopás bűntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a III. r. védő másodfellebbezését elbírálva a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2023. március 3. napján kelt 23.Fkf.8516/2022/30. számú ítéletét fk. Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy III.r. vádlott 2020. december 7. napján őrizetben volt, lakcíme: cm11.

A harmadfokú eljárásban összesen 8.400 (nyolcezer-négyszáz) forint bünyügyi költség merült fel, melynek megfizetésére fk. Terhelt3 III. r. vádlottat kötelezi.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Pesti Központi Kerületi Bíróság mint a fiatakorúak bírósága a 2022. február 15. napján kihirdetett 16.Fk.30.913/2020/125. számú ítéletével Terhelt1 I. r. vádlottat két rendbeli társtettesként elkövetett lopás bűntette [Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b/bc) alpont, (3) bekezdés ba) és be) pontok] miatt mint többszörös visszaesőt – halmazati büntetésül – 3 év szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy az I. r. vádlott a szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátható. Az I. r. vádlottal szemben 150.000 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el. Fiatakorú Terhelt2 II. r. vádlottat és fiatakorú Terhelt3 III. r. vádlottat az ellenük a Btk. 370.§ (1) bekezdésébe ütköző és – figyelemmel a (2) bekezdés b/bc) alpontjára – a (3) bekezdés b/ba) és b/be) alpontjai szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett lopás bűntette miatt emelt vád alól – a Be. 566.§ (1) bekezdés c) pontja alapján, mivel nem bizonyított a bűncselekmény elkövetése – felmentette. A tanú1* és tanú3* magánfelek által előterjesztett polgári jogi igényeket egyéb törvényes útra utasította, rendelkezett továbbá az eljárás során felmerült bünyügyi költség viseléséről.

[2] A tárgyaláson jelenlévő ügyész az elsőfokú ítéletet Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában tudomásul vette, míg fk. Terhelt2 II. r. és fk. Terhelt3 III. r. vádlottak terhére, bűnösségük megállapítása és velük szemben büntetés kiszabása érdekében fellebbezést jelentett be. Terhelt1 I. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében fellebbezett. Fk. Terhelt2 II. r. és fk. Terhelt3 III. r. vádlottak és védőik az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vették.

[3] A Fővárosi Főügyészség Fk.2640/2022/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, az I.r. vádlott vonatkozásában bejelentett védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Az elsőfokú ítélet felülbírálatára nyilvános ülést kitűzését

indítványozta, melyen az ügyész részvételét bejelentette. Álláspontja szerint a kerületi bíróság ítélete a 2.) tényállási pont tekintetében a Be. 592.§ (2) bekezdés d) pontjában írt okból részben megalapozatlan, mert téves ténybeli következtetésen alapuló. Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és indokolási kötelezettségét teljesítve adott számot arról, hogy a történeti tényállást mely bizonyítékokra alapította. A bizonyítékokat részletesen elemezte és összevetette, ennek eredményeként alappal vetette el Terhelt1 I.r. vádlott védekezését. Tévedett azonban, amikor az általa is aggálytalanul elfogadhatónak minősített tanú7 tanú vallomásainak értékelése alapján arra jutott, hogy azokból fk. Terhelt2 II. r. és fk. Terhelt3 III. r. vádlottak bűncselekményben pszichikai bűnsegédként történő részvételére – az I. r. vádlott által elkövetett lopási cselekményről való előzetes tudomásuk, az elkövetés helyének közelében történő várakozásuk, majd a sikeres elkövetés utáni közös menekülésük ellenére – ítéleti bizonyossággal következtetés nem vonható. A vádlottak a bűncselekmény elkövetésében előzetesen megállapodtak, a helyszínen megjelentek, az elkövetés során társaik számára is észlelhető módon mindvégig jelen voltak, velük együtt menekültek, mellyel a tettesi cselekmény elkövetőjére szándékerősítő hatást gyakoroltak. A cselekményt követően részt vettek a nyaklánc értékesítésében és részesültek az érte kapott pénzösszegeből is. Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a 2. tényállási pont kapcsán megállapított tényállás hiányosságát a II. r. és III. r. vádlottak cselekvőségével egészítse ki, majd annak alapján az elsőfokú bíróság ítéletét fk. Terhelt2 II. r. és fk. Terhelt3 III. r. vádlottak vonatkozásában a Be. 606.§ (2) bekezdése alapján változtassa meg. A II. r. és III. r. vádlottakat mondja ki bűnösnek a Btk. 370.§ (1) bekezdésébe ütköző és – figyelemmel a (2) bekezdés b/bc) alpontjára – a (3) bekezdés b/ba) és b/be) alpontjai szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett lopás büntetében. Ezért őket ítélje közérdekű munka büntetésre és a felmerülés arányában kötelezze a védői díjként felmerült bűnügyi költség viselésére. Egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[4] Fk. Terhelt2 II. r. vádlott védője az ügyészi fellebbezésre tett írásbeli észrevételében, majd a másodfokú nyilvános ülésen, míg fk. Terhelt3 III. r. vádlott védője a másodfokú nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt. A nyilvános ülésen jelenlévő ügyész az írásbeli indítványában írtakkal egyezően szólalt fel. Az I. r. és II. r. vádlottak védőikhez csatlakoztak, fiatakorú Terhelt3 III. r. vádlott a nyilvános ülésen szabályszerű értesítés ellenére nem jelent meg.

[5] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a Be. 599.§ (1) bekezdése alapján 2023. március 3. napján tartott nyilvános ülésen meghozott és kihirdetett 23.Fkf.8516/2022/30. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606.§ (2) bekezdése alapján mindhárom vádlott vonatkozásában megváltoztatta. A Terhelt1 I.r. vádlott terhén megállapított bűncselekményeket a Btk. 370.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bb) és bc) alpontjára figyelemmel a (3) bekezdés b) pont ba) és be) alpontjai szerint minősítette, a társtettesi elkövetésre utalást, és az I.r. vádlottal szemben a vagyonek kobzása elrendelését mellőzte. Ugyanakkor fiatakorú Terhelt2 II.r. vádlottat bűnösnek mondta bűnsegédként elkövetett lopás büntetében [Btk. 370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bb) és bc) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) és be) alpont], míg fiatakorú Terhelt3 III. r. vádlottat bűnösségét bűnsegédként elkövetett lopás büntetében [Btk. 370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) és be) alpont] állapította meg. Ezért őket kettő-kettő évre próbára bocsátotta azzal, hogy a próbaidő alatt mind a II. r., mind a III. r. vádlott pártfogó felügyelet alatt áll. Helyesbítette az I. r. vádlott által fizetendő bűnügyi költség összegét, e körben a részletfizetés engedélyezését mellőzte, a személyi adatokat pontosította, rendelkezett a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről, továbbá II. r. vádlottat 123.350,- forint, míg a III. r. vádlottat 115.100,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Ítéletével szemben a Be. 615.§ (1) bekezdése és a (2)

bekezdés a) pontja alapján az ügyészség, valamint a II. r. és III. r. vádlottak és védőik részére a másodfellebbezés jogát biztosította.

[6] A másodfokú ítéletet annak kihirdetését és a jogorvoslat jogára történő tájékoztatást követően az ügyészség, továbbá Terhelt2 II. r. vádlott és védője a nyilvános ülésen tudomásul vette, míg a III. r. vádlott védője a másodfellebbezés bejelentésére három munkanap határidőt tartott fenn, majd 2023. március 6. napján a másodfokú ítélettel szemben fiatakorú Terhelt3 III. r. vádlott felmentését célzóan fellebbezést jelentett be. A III. r. vádlott részéről önálló jogorvoslati nyilatkozatra nem került sor.

[7] Ekként a Pesti Központi Kerületi Bíróság mint a fiatakorúak bírósága 2022. február 15. napján kelt ítélete a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 23.Fkf.8516/2022/31. számú ítéletében írt változtatásokkal Terhelt1 I. r. és fiatakorú Terhelt2 II. r. vádlottak vonatkozásában 2023. március 3. napján jogerőre emelkedett.

[8] Fiatakorú Terhelt3 III. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában előadta, hogy a másodfokú bíróság álláspontja szerint tanú7 vallomásának értékelésekor tévesen – a felülmérlegelés tilalmát is sértve – jutott arra a következtetésre, hogy védenca az I.r. vádlott bűncselekmény elkövetésére irányuló szándékáról tudott és annak erősítése céljából a helyszínen jelen volt. Erre figyelemmel a bűnösségét az eljárás során következetesen tagadó III. r. vádlott felmentését tartotta indokoltnak. Mindezek alapján – az elsőfokú ítéletben kifejtettek mentén – a másodfokú ítélet megváltoztatását és védenca felmentését indítványozta.

[9] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.371/2023/3. számú átiratában a III. r. vádlott védőjének másodfellebbezését nem tartotta alaposnak és indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Be. 623.§-a alapján a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 23.Fkf.8516/2022/30. számú ítéletét – helyes indokainál fogva – hagyja helyben.

[10] A Fővárosi Ítéltábla a fiatakorú Terhelt3 III. r. vádlott védőjének másodfellebbezését a Be. 620.§-ában írtakra figyelemmel nyilvános ülésen bírálta el.

[11] A harmadfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az írásbeli indítványával egyezően szólalt fel. A védő fellebbezése írásbeli indokolásában foglaltak szerint a másodfokú ítélet megváltoztatására és a III. r. vádlott felmentésére tett indítványt. Fk. Terhelt3 III. r. vádlott a harmadfokú nyilvános ülésen szabályszerű értesítés ellenére nem jelent meg.

[12] Fk. Terhelt3 III. r. vádlott védőjének másodfellebbezése nem alapos.

[13] A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy a büntetőeljárás törvény rendelkezései szerint az ügyben harmadfokú eljárásnak helye van-e, illetve a III. r. vádlott védőjének másodfellebbezése joghatályos-e.

[14] A Be. 615. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróságéval ellentétes döntése esetén.

[15] A Be. 615. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ellentétes döntés, ha a másodfokú bíróság olyan vádlott bűnösségét állapította meg, vagy olyan vádlott kényszergyógykezelését rendelte el, akit az elsőfokú bíróság felmentett vagy vele szemben az eljárást megszüntette.

[16] A Be. 615. § (3) bekezdés szerint a fellebbezés az ellentétes döntést, illetve kizárólag a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését vagy részét sérelmezheti, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett. A Be. 615. § (5) bekezdésére figyelemmel a másodfokú ítéletnek a (3)

bekezdésben meghatározottakon kívüli rendelkezése, illetve része ellen nincs helye fellebbezésnek.

[17] A jelen ügyben megállapítható, hogy fiatalkorú Terhelt3 III. r. vádlott védője a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróságéval ellentétes döntését sérelmezve nyújtott be fellebbezést a harmadfokú bírósághoz, mivel a III. r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság mint a fiatalkorúak bírósága elsőfokon felmentette, míg a bűnössége megállapítását célzó ügyészi fellebbezés alapján eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a bűnösségét bűnsegédként elkövetett lopás büntetében [Btk. 370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) és be) alpont] megállapította.

[18] A Be. 616. § c) pontja értelmében a másodfokú bíróság ügydöntő határozata ellen fellebbezésre jogosult a védő is. A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a III. r. vádlott védőjének a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2023. március 3. napján kihirdetett ítéletével szemben – három munkanap fenntartását követően – 2023. március 6. napján bejelentett másodfellebbezése a Be. 582. § (1) bekezdése szerinti határidőben bejelentett.

[19] A védő fentiek szerint joghatályos másodfellebbezése alapján a harmadfokú eljárás lehetősége megnyílt.

[20] A harmadfokú felülbírálat terjedelmét a Be. 618. §-a határozza meg. A Be. 618. § (1) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, és az elsőfokú és a másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[21] A felülbírálat tárgya értelemszerűen és főszabályként először az eljárási szabályok – azon belül a feltétlen, majd az ún. relatív hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályok – megtartása, ezt követően pedig az ellentétes döntéssel érintett tényállás megalapozottságának vizsgálata.

[22] A Fővárosi Ítéltábla a Be. 618. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel elvégzett vizsgálat alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során nem valósult meg a Be. 590. § (5) bekezdés a) pontjában hivatkozott, a Be. 607.§ (1), 608.§ (1) és 609.§ (1) bekezdésében rögzített hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés, ilyenre a harmadfokú eljárásban a felek sem hivatkoztak. Megtartásra kerültek a Be. XCV. Fejezetében a fiatalkorú elleni büntetőeljárásra vonatkozó speciális rendelkezések is. A kerületi bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének is, számot adott arról, hogy a tényállás megállapítása során mely bizonyítékot és miért fogadott el, másokat mely okból vetett el, következtetései mind kiindulási alapjukat, mind eredményüket tekintve nyomon követhetők, ellenőrizhetők.

[23] A másodfokú bíróság ugyancsak a perrendi szabályok megtartásával járt el. A Be. 625. §-a részletesen szabályozza azokat az eseteket, amikor a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére sor kerülhet. Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság eljárása során nem vétett abszolút eljárási szabálysértést, nem sértette meg a súlyosítási tilalmat és a másodfokú ítélet ki nem küszöbölhető megalapozatlanságban sem szenved, ezért a hatályon kívül helyezésre e körben sem volt törvényes ok.

[24] A harmadfokú felülbírálatnak – csakúgy mint a másodfokú felülbírálatnak – ekként perjogi akadálya nem volt.

[25] Fk. Terhelt3 III. r. vádlott a személyi körülményeiről nem nyilatkozott. A bűnügyi nyilvántartás adatai alapján a harmadfokú bíróság ugyanakkor rögzíti, hogy időközben őt a Fővárosi Törvényszék a 2023. december 8. napján kelt és ugyanezen a napon

jogerőre emelkedett 511.B.267/2023/6. számú ítéletével a 2023. június 20. napján elkövetett a Btk. 339.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő garázdaság büntette miatt 1 év 6 hónap – végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett – börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte. Ellene a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság 1898/2022. bü. számon lopás büntette miatt folytat büntetőeljárást, melyben a 2022. október 16. napján elkövetett bűncselekmény miatti megalapozott gyanút vele ugyanezen a napon közölték.

[26] Az elsőfokú ítélettel szemben az ügyészség által a II. r. és a III. r. vádlott terhére bejelentett, a felmentett vádlottak bűnösségének megállapítását célzó fellebbezés a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése szerinti teljeskörű felülbírálatot eredményezett, melynek során a másodfokú bíróságnak egyebek mellett az ítélet megalapozottságát is vizsgálnia kellett.

[27] Ennek során alappal állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a harmadfokú felülbírálat tárgyát képező, 2017. július 24. napján tanú3* sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény tekintetében részben megalapozatlan, mert a tényállás hiányos (Be. 592.§ (2) bek. a) pont), nem rögzíti az idős sértett sértett életkorát, nem utal az elkövetési érték kapcsán fennálló bizonytalanságra, továbbá arra, hogy az I. r. vádlott és társai – köztük a II. r. és a másodfellebbezéssel érintett III. r. vádlott – bűncselekmény elkövetése céljából, előzetes megállapodásuk alapján, együtt érkeztek a Tér1 térre, továbbá a II. r. és III. r. vádlottak észlelték a tanú3* sérelmére történt lopási cselekményt, melyet követően annak tettesével együtt menekültek el. Ezen túlmenően a kerületi bíróság ítélete téves ténybeli következtetésen alapuló (Be. 592.§ (2) bek. d) pont) mivel a II. r. és III. r. vádlottak magatartásának I.r. vádlottra gyakorolt szándékerősítő hatására történő következtetést levonhatónak nem tartotta.

[28] A másodfokú bíróság a tényállás fenti hiányosságait pótolta. A 2017. július 24. napján elkövetett cselekmény tekintetében az elsőfokú ítélet [20] bekezdés első mondatát akként egészítette ki, hogy Terhelt1 I.r. vádlott tanú7vel és fk. Terhelt2 II. r., illetve fk. Terhelt3 III. r. vádlottal együtt érkezett a Tér1 térre azért, hogy ott sértettek nyakából nyakláncot tépjenek ki. Rögzítette továbbá, hogy idős tanú3* sértett a cselekmény elkövetése idején 76 éves volt. A [21] bekezdés első mondatát azzal egészítette ki, hogy tanú7 és fk. Terhelt2 II.r., illetve fk. Terhelt3 III.r. vádlottak látták az I.r. vádlott cselekményét, majd azt követően Terhelt1 I.r. vádlottal és tanú7vel együtt futottak el a helyszínről. A [21] bekezdés második mondatában a sértettnek okozott kárt körülbelül 80.000 forintban jelölte meg.

[29] Az ítéltábla megállapította, hogy az ügyiratok tartalma alapján tanú3* sértett születési ideje, ebből következően elkövetéskori életkora aggálytalanul rögzíthető. Az idős sértett sérelmére történő elkövetés, a Kúria 2/2023.(VII.5.) BK véleményével felülvizsgált és továbbra is fenntartott, a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007.sz. BK. véleményének III/4. pontja szerint, a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékelendő. Az elsőfokú bíróság tényállásában mindösszesen tanú3* „idős” voltára utalt anélkül, hogy az ennek alapját képező életkort, a kifejezés használatának ténybeli alapját képező, azt tartalommal kitöltő adatot rögzítette volna. Ezért a másodfokú bíróság indokoltan és az ügyiratok tartalmával összhangban, megalapozottan határozott a tényállás kiegészítéséről. A másodfokú bíróság ítélete indokolásának [39] bekezdésében helytálló indokát adta az elkövetési érték pontosítását érintő tényállás kiegészítésének is. A II. r. és III. r. vádlottak szerepét illetően a kerületi bíróság ítélet indokolásának [54] bekezdésében egyértelműen rögzítette, hogy tanú7t szavahihetőnek minősítette, vallomását a tényállás megállapításának alapjául elfogadta. E vallomásokban a II. r. és III. r. vádlottak 2017. július 24-i cselekményben való részvétele kapcsán szereplő – és a másodfokú bíróság által tett tényállaskiegészítéssel egyező tartalmú bizonyítékokat az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának [40]-[43] bekezdésében részletesen és iratszerűen meg is jelölte, ennek

ellenére az azok alapján megállapítható tényeket a tényállásban teljeskörűen megjeleníteni elmulasztotta. Ennek indokát nem adta, miközben e tényeket a cselekmény megítélése szempontjából maga is – helyesen – a relevánsnak ítélte. (elsőfokú ítélet [73] bekezdés) E történeti tények alapján vizsgálta, hogy II. r. és III. r. vádlottak magatartása a nyaklánc elvételét I.r. vádlott számára megkönnyítette-e. A törvényszék helyesen ismerte fel, hogy a releváns tények történeti tényállásban való rögzítése nem mellőzhető.

[30] A Be. 593. § (1) bekezdés c) pontjában írtak szerint a másodfokú bíróság az ítélet részbeni megalapozatlanságát kiküszöböli, ennek során az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés vagy az ügyészség által indítványozott bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállás megállapításával az elsőfokú bíróság által felmentett vádlott bűnösségét is megállapíthatja.

[31] A Fővárosi Törvényszék e rendelkezésnek megfelelően járt el, amikor az ügyiratok tartalma alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette, helyesbítette, melynek révén a Be. 593.§ (5) bekezdés a) pontja alapján eltérő tényállást állapított meg, melyre a Be. 599.§ (2) bekezdése alapján nyilvános ülésen ugyancsak törvényesen került sor.

[32] A védő másodfellebbezésében írtakra figyelemmel szükséges utalni arra, hogy a másodfokú bíróság a tényállás kiegészítése során az elsőfokú bíróság által is elfogadott bizonyítékok alapján járt el, így a felülmérlegelés tilalmának megsértése nem valósulhatott meg.

[33] A másodfokú bíróság által a fentiek szerint kiegészített tényállás immár hiánytalan és megalapozott, a részbeni megalapozatlanság észlelésére és annak orvoslására törvényesen és iratszerűen került sor, ekként a másodfokú bíróság által megállapított eltérő tényállás Be. 619. § (1) bekezdése szerint irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

[34] Mindebből a törvényszék okszerűen következtetett fk. Terhelt3 III.r. vádlott bűnösségére. A másodfokú ítélet indokolásának [48]-[49] bekezdésében helytálló érvek mentén fejtette ki, hogy II. r. és III. r. vádlottak cselekvősege miatt erősítette az I. r. vádlott bűncselekmény elkövetésére irányuló szándékát. E következtetéseit az ítéltábla is osztotta.

[35] Az irányadó tényállás szerint a vádlottak és tanú7 előzetesen megállapodtak abban, hogy a Tér1 térre mennek, mégpedig azért, hogy ott nyaklánc kitépés módszerével vagyon elleni bűncselekményt kövessenek el. Ennek megfelelően a helyszínen valamennyien meg is jelentek, a bűncselekmény elkövetésének szándékáról mindannyian – így a II. r. és másodfellebbezéssel érintett III. r. vádlott is – előzetesen is tudomással bírtak, azzal egyetértettek, melyet magatartásukkal (a helyszínen e célból történő közös megjelenés, az alkalomra várakozás, I. r. vádlott cselekményének nyomon követése) társaik, így Terhelt1 I. r. vádlott számára is felismerhetően kifejezésre juttattak. Ezt támasztja alá az is, hogy a kerületi bíróság a kamerafelvétel megtekintése során észlelte és az ítélete indokolásának [44] bekezdésében rögzítette is, hogy mielőtt Terhelt1 I. r. vádlott a sértett után indul a lépcsőn, még kinéz a Híd1-híd felé. Kétségtelen, hogy konkrét feladat kiosztására, vagy arra való vállalkozásra II. r. és III. r. vádlott esetében bizonyíték nem merült fel, azaz a bűncselekmény elkövetéséhez fizikailag segítséget nem nyújtottak, a szándékerősítő jelenlétük azonban ettől függetlenül igazolható. A bűncselekmény elkövetésében való előzetes megállapodás, az annak megfelelő együttes megjelenés, az alkalmas körülményekre történő közös várakozás, az I. r. vádlott cselekményének figyelemmel kísérése ugyanis egyetértést, a tettesi szándékkal való azonosulást, azaz a tettel való szándékegységet fejezi ki. A II. r. és III. r. vádlottak ezen a külvilágban is megjelenő és az I.r. vádlott által is észlelt magatartása alapot adott I. r. vádlottnak arra, hogy a II. r. és III.r. vádlottak esetleges segítségnyújtásában, együttműködésében, támogatásában külön feladat kiosztása nélkül is bizakodjon, de

legalábbis számíthasson arra, hogy a helyszínen jelen lévő személyek közül ezen személyek őt az elkövetésben nem akadályozni, hanem támogatni fogják, ekként határozottabban, magabiztosabban cselekedjen. Ebben rejlik II. r. és III. r. vádlottak magatartásának szándékerősítő hatása. Az egyetértő jelenlét ezért több, mint a pusztán jelenlét, vagy mint a passzív szemlélése az eseményeknek és ezért ad alapot a pszichikai bűnsegédi minőség – azaz a szándékerősítő közreműködés – megállapítására, melyre II.r. és III.r. vádlott magatartásából a harmadfokú bíróság álláspontja szerint is aggálytalan következtetés vonható.

[36] Mindezek alapján a másodfokú bíróság törvényesen minősítette fk. Terhelt3 III.r. vádlott cselekményét bűnsegédként elkövetett lopás büntettének [Btk. 370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (3) bekezdés b) pont ba) és be) alpont] és helyesen ismerte fel azt is, hogy III.r. vádlott esetében az üzletszerűség, mint minősítő körülmény felhívására nincs alap, a részesség 3/2011. számú Büntető Jogegységi Határozatban részletesen taglaltak szerint ugyan járulékos jellegű, azonban az egy bűncselekményre korlátozódó részesi magatartás mellett a tettesi elkövetés üzletszerű voltának részes által történt felismerése nem igazolható.

[37] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[38] A bíróság feladata az ítélezés során a megadott büntetési tételkeret között olyan nemű és mértékű joghátrány alkalmazása, amely kifejezi a társadalom megítélését az adott cselekménnyel kapcsolatban, ugyanakkor figyelemmel van az elkövető által megvalósított magatartásra és személyi társadalomra veszélyességére is.

[39] Fk. Terhelt3 III. r. vádlott a bűncselekmény elkövetésekor a tizenhatodik életévét sem töltötte be. A Btk. 106.§ (1) bekezdése szerint a fiatalkorúval szemben kiszabott büntetés vagy alkalmazott intézkedés célja elsősorban az, hogy a fiatalkorú helyes irányba fejlődjön, és a társadalom hasznos tagjává váljon, erre tekintettel az intézkedés vagy büntetés megválasztásakor a fiatalkorú nevelését és védelmét kell szem előtt tartani. A Btk. 106.§ (2) bekezdése alapján büntetést akkor kell kiszabni, ha intézkedés alkalmazása nem célravezető.

[40] A másodfokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelendő enyhítő és súlyosító körülményeket hiánytalanul feltárta. A joghátrány nemének és mértékének megválasztása során helyesen járt el, amikor a bűncselekmény tárgyi súlyához mérten különösen jelentős időmúlásra, a III. r. vádlott előéletére, valamint a bűnsegédi elkövetői minőségére figyelemmel a közérdekű munka büntetés kiszabására irányuló ügyészi indítványt eltúlzottnak találta és a fiatalkorú III.r. vádlottal szemben a büntetési célokat a Btk. 116.§ (1) és a Btk. 65.§ (1) bekezdése alapján alkalmazott próbára bocsátás intézkedés alkalmazásával is elérhetőnek tartotta. Az intézkedés két évben meghatározott tartama és ezen időszakra a pártfogó felügyelet elrendelése a hivatkozott jogszabályhelyek szerint ugyancsak törvényes. A harmadfokú bíróság a III. r. vádlottal szemben alkalmazott intézkedés enyhítésére az időközben történt elítélésére és a jelenleg is folyamatban lévő eljárásokra figyelemmel lehetőséget a további időmúlás ellenére sem látott.

[41] A másodfokú ítélet III. r. vádlottat érintő egyéb, a polgári jogi igényre és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezései is törvényesek.

[42] Fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét – a Be. 620. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen eljárva - a Be. 623. § alapján helybenhagyta azzal, hogy a III. r. vádlott időközben bejelentett új lakcímét a lakcímnyilvántartás alapján a személyi adatok körében feltüntette.

[43] A harmadfokú bíróság észlelte továbbá, hogy fk. Terhelt3 III.r. vádlottat a a Repülőtéri Rendőri Igazgatóság Határrendészeti Osztálya a Pesti Központi Kerületi Bíróság 16.Fk.30.913/2020/12-II. számú elfogatóparancsa alapján 2020. december 7. napján elfogta, majd őrizetbe vételét rendelte el, melynek eredményeként a III. r. vádlott 2020. december 7. napján őrizetben volt, a kényszerintézkedést a Pest Központi Kerületi Bíróság a 2020. december 7. napján kelt 16.Fk.30.913/2020/17-I. számú végzésével szüntette meg. A Be. 561.§ (2) bekezdés a) pontja szerint az ügydöntő határozat rendelkező része tartalmazza a vádlott előzetes fogvatartására vonatkozó adatokat, ennek feltüntetését azonban mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság elmulasztotta, ezért azt a harmadfokú bíróság pótolta. Itt utal az ítéltábla arra, hogy a terhelt őrizete megszüntetésre került, vele szemben a Be. 845.§ (2) bekezdése szerinti kártalanításra alapot adó személyi szabadságot korlátozó bírói engedélyes kényszerintézkedés elrendelésére nem került sor.

[44] A Fővárosi Ítéltábla a Be. 617.§-a alapján alkalmazandó Be. 613.§ (1) bekezdése alapján a harmadfokú eljárásban kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költség összegét megállapította és annak viselésére a Be. 574.§ (1) bekezdése alapján fk. Terhelt3 III.r. vádlottat kötelezte.

[45] A határozat a Be. 617. § alapján alkalmazandó Be. 605. § (4) bekezdés értelmében a helybenhagyás indokait röviden tartalmazza.

[46] A harmadfokú bíróság végzése ellen a Be. 458. § (3) bekezdésre figyelemmel fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2024. január 4.

dr. Szalai Géza s.k.	dr. Sárecz Szabina Martina s.k.	dr. Patassy Bence s.k.
a tanács elnöke/előadó	bíró	bíró
bíró		

A Pesti Központi Kerületi Bíróság mint a fiatalkorúak bírósága 16.Fk.30.913/2020/125. számú ítélete és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 23.Fkf.8516/2022/30. számú ítélete fiatalkorú Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 3.Fkhar.184/2023/17. számú végzése folytán 2024. január 4. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. január 4.

dr. Szalai Géza s. k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül: